

Bilag 8

Den danske Bagerstands Fællesorganisation

København, den 14. januar 1952.

Til det af regeringen nedsatte udvalg til loven om arbejderbeskyttelse og til rigsdagens medlemmer iøvrigt.

På vegne Den danske Bagerstands Fællesorganisation omfattende Københavns Bagerlaug, Centralforeningen af Bager- og Konditormestre i Jylland, Centralforeningen af Bagermestre for Sjælland, Lolland-Falster m. v. og Centralforeningen af Bagermestre i Fyens Stift tillader man sig herved at rette henvendelse til udvalget om følgende ændringer til lovforslag nr. 7 fremsat i folketinget den 3. oktober 1951.

Siden 1920, da den nuværende bagerilov blev vedtaget, har der gentagne gange fundet forhandlinger sted mellem organisationen og de skiftende udvalg på rigsdagen. Disse forhandlinger medførte, at forslaget til lov om arbejderbeskyttelse i den nuværende form, som indeholder regler for arbejde i bagerier m. v., går ud på, at den personlige frihed, jfr. § 32, stk. 3, afgives.

Denne bestemmelse har imidlertid skabt en så stærk modstand blandt landets bagermestre, at man fra organisationens ledelses side har fundet sig foranlediget til at spørge medlemmerne landet over om deres stilling til det foreliggende forslags § 32, stk. 3, hvilket skete ved en landsafstemning i december 1951 indenfor de forannævnte 4 centralorganisationer. Afstemningen gav som resultat et stort flertal for bibeholdelsen af den personlige frihed for den enkelte bagermester og hans husstand under alle forhold.

Et afgørende moment fra medlemmernes side har været, at der i de sidste 2 år i forbindelse med restriktionernes ophævelse og den deraf følgende større hjemmebagning samt den svigtende købeevne har fundet en stærk nedgang sted indenfor bagernes økonomiske stilling, hvilket i særlig grad har medført nødvendigheden af at foretage større anstrengelser indenfor produktionen og gå tilbage til de forsyningsmæssige forhold for publikum, således som disse var før 1939.

Det er derhos i overensstemmelse med hævdede traditioner, at en bager og håndværker må have adgang til for sig og sin husstand indenfor sin egen virksomhed når som helst at arbejde i og for denne, når det ikke medfører gene for andre. Således som fagets hele struktur og opbygning er, kan man ikke drage sammenligning med forholdene indenfor industrifagene og ejheller med forholdene i de andre nordiske lande, hvor faget er meget stærkt industrialiseret.

Et særligt forhold, som formentlig vil være udvalget bekendt fra diskussionen i dagspressen, er, at der i befolkningen er et særlig stort ønske om at blive forsynet med frisk morgenbrød sælig på søn- og helligdage. Det må derfor være fagets opgave at få adgang til at kunne opfylde dette ønske. For de mindre forretningers vedkommende vil en sådan adgang tilmed være afgørende for deres eksistensmuligheder.